

OBORNI TERÉZ

ERDÉLYI ORSZÁGGYŰLÉSEK
A 16–17. SZÁZADBAN

A Buda eleste után a Magyar Királyság keleti részeiből mintegy három évtized alatt kiformalódott Erdélyi Fejedelemség országgyűléseinek története kétségtelenül részét képezi a magyar parlamentarizmus történetének. Az új állam megörökölte a középkori Erdély sajátos társadalmi-rendi struktúráját, így korszakunkban is a három nemzet – a magyar nemesség, a székelyek és a szászok közössége – alkotta az országgyűléseken politikai jogokat gyakorló rendeket. A magyar alkotmányosság hagyományaira, az erdélyi jogszokásokra, valamint a királyság országgyűléseinek a 16. század elejére kialakult működési rendjére épült erdélyi rendi gyűlések betöltötték történelmi szerepüket, a fejedelmi hatalom és a rendek küzdelmének teret adva biztosították a törvényalkotás lehetőségét, azonban az állam mintegy másfél évszázados fennállása alatt mindvégig megmaradtak az Európában akkoriban ismert legegyszerűbb szervezeti és működési keretek között.

A kötet bemutatja az Erdélyi Fejedelemség rendi gyűléseinek késő középkori előzményeit valamint az ország belső törvényes rendje kialakításában betöltött szerepét, majd széles körű áttekintést ad a fejedelmi korszakban létezett országgyűlés szervezeti felépítéséről és tevékenységi köréről.

OBORNI TERÉZ
ERDÉLYI ORSZÁGGYŰLÉSEK A 16–17. SZÁZADBAN

OBORNI TERÉZ

ERDÉLYI ORSZÁGGYŰLÉSEK
A 16–17. SZÁZADBAN